

-2007-

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

Recurs d'apel·lació segons la disposició addicional segona de la Llei d'arrendament de finques urbanes: necessitat de fonamentar el recurs.- Indefensió.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del judici núm. B-0615-2/2001, tramitat pel procediment de la Disposició addicional 2a de la Llei d'arrendaments de finques urbanes de 30 de juny de 1999 en reclamació de quantitat, en data 8 d'abril últim l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va estimar en part la demanda de l'agent MÓN IMMOBILIARI S.A. contra els defenents Srs. Víctor Manuel F.G. i Sandrine F.C. als quals va condemnar a pagar solidàriament a l'agent la suma de 1.618,75 € amb l'interès legal a comptar del dia 21 de juny de 2001 fins al total pagament, més les costes, inclosos honoraris d'advocat i procurador de l'agent.

II.- Disconformes els defenents amb la resolució anterior, van interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat d'acord amb la llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- El paràgraf 8 de la Disposició addicional segona de la Llei d'Arrendaments de finques urbanes de 30 de juny de 1999 disposa que "*en l'escrit d'apel·lació, l'apel·lant ha de fonamentar motivadament la seva pretensió de revocació*"; la qual cosa significa que ha d'ésser precisament en tal escrit on el recurrent ha d'explicar les greuges que entén concorren en la Sentència

del Batlle per tal que la part apel·lada les pugui contestar i defensar-se adequadament (apartat següent 9 de la mateixa Disposició).

La vista oral que contempla l'apartat 10 de tal Disposició addicional que pot ser sol·licitada per qualsevol de les parts, no té per objecte l'exposició dels greuges -que ja s'han d'haver exposat en l'escrit inicial que l'apel·lat haurà pogut contestar- sinó per puntualitzar i/o aclarir qualsevol aspecte del recurs o de l'oposició que una o altra part vulguin posar en relleu oralment al Tribunal, i no és el de la vista oral el tràmit adequat per al·legar per primera vegada els motius de l'apel·lació ja que la seva al·legació feta de manera intempestiva i extemporània a l'acte de la vista oral col·locaria a la part apel·lada en situació d'indefensió perquè es trobaria davant d'unes al·legacions sorpressives fetes al marge del procediment establert sàviament per la llei precisament per evitar qualsevol situació d'indefensió.

Conseqüentment, i com ha declarat aquest Tribunal repetidament, l'absència en l'escrit d'apel·lació de l'exposició dels motius que fonamenten el recurs amb infracció d'aquell precepte (apartat 8 de la Disposició addicional 2a) ha de determinar el seu rebuig i la confirmació de la Sentència apel·lada sense que puguin esmenar aquella omissió les al·legacions realitzades en aquest cas a l'acte de la vista oral sol·licitada pel recurrent i celebrada davant del Tribunal, en no ser el moment adequat per exposar per primera vegada els motius de l'apel·lació.

SEGON.- En desestimar-se el recurs, les costes s'han d'imposar als recurrents.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació ; confirmar la sentència apel·lada; i imposar als apel·lants les costes del recurs amb inclusió d'honoraris d'advocat i procurador de l'altra part.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà través testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-